

kan der desuden være tekniske problemer med at udnytte træet.

Ad stk. 2

Det understreges, at formålsbestemmelsen lægger op til en flersidig udnyttelse af skovene, hvor både de materielle og de immaterielle hensyn tilgødeses.

Vægtningen af disse forskellige hensyn i forhold til hinanden er ikke den samme overalt, men afhænger af de lokale behov, dyrkningsmuligheder m.v.

Skovdyrkingen skal sigte på at forøge træproduktionen og forbedre dyrkningsgrundlaget. Bl.a. skal en øget selvforsyningsgrad med træprodukter søges opnået. Siden omkring år 1900 er træproduktionen pr. arealeenhed forøget med ca. 1 pct. om året. Det skyldes tildels, at der ved anlæg af nye bevoksninger er anvendt et stadigt højere ydende plantemateriale, og at dyrkingen af de etablerede bevoksninger er forbedret. Det skyldes dog også, at skovene er blevet mere sluttede – mere beskyttede – siden indførelsen af dem i forrige århundrede. Herved er skovklimaet blevet bedre, og grundlaget for en sikker og varieret skovdrift er blevet mere frodigt.

Landskabelige hensyn stiller bl.a. krav til skovenes ydre og indre rumlige opbygning, dvs. stabile skovbryn og beskyttelse af heder, moser m.v. i skovene.

Naturhistoriske hensyn kan f.eks. være sikring af gode levesteder for plante- og dyrelivet og fastholdelse og forbedring af skovklimaet samt af et varieret bevoksningsbillede med forskellige træarter af forskellige aldre – i visse tilfælde etageret i de samme bevoksninger.

De kulturhistoriske hensyn er knyttet til bevaring af fortidsminder i skovene samt enkelttræer eller bevoksninger af særlig interesse.

Med miljøbeskyttende hensyn tænkes f.eks. på forhold som beskyttelse af skovklimaet, beskyttelse af grundvand mod f.eks. nitratforurening og på dæmpning af sandflugt og jordfygning.

Med hensyn til friluftslivet tænkes dels på publikums opholdsmuligheder i skovene, dels på oplevelsesmulighederne.

Til § 2

Bestemmelsen er enslydende med § 2 i forslag I.

Ad Stk. 1

Forslaget om, at offentligt ejede skove skal tillægges landskabelige, naturhistoriske, kulturhistoriske og miljøbeskyttende hensyn samt hensyn til friluftslivet særlig vægt, er nyt, men svarer til de opgaver, mange offentlige skovejere hidtil har påtaget sig.

Med offentligt ejede skove menes skove, der ejes af staten, primær- og amtskommunerne og folkekirken.

Statsskovene er i første række dem, der hører til Statsskovbruget under Miljøministeriet.

Der lægges med bestemmelsen ikke op til, at hensynet til udnyttelse af træproduktionen tilsidesættes i de offentlige skove. Det er væsentligt for hele det danske skovbrug og for træindustrien, at der fortsat gennemføres en betydelig erhvervsmæssig aktivitet i statsskovene.

Varetagelse af miljømæssige hensyn kan formindskede driftsresultatet betragteligt. For Statsskovbrugets vedkommende andrager det ca. 125 mill. kr. om året. En mindre del af disse omkostninger er direkte udgifter til publikumsfaciliteter m.v. Den største del er indirekte omkostninger i form af manglende indtjening som følge af, at økonomisk set mindre interessante bevoksninger, der f.eks. kan være bevokset med løvtræ i lang omdrift, opretholdes i stort omfang, og at løvskovsarealet til stadighed udvides. Hertil kommer, at Statsskovbruget har betydelige omkostninger ved drift og pleje af værnskov i Vestjylland og af udyrkede arealer, der udgør ca. 1/3 af det samlede areal.

En del kommuner har gennem tiderne opkøbt skove til glæde for friluftsliv og turistlivet. Det gælder f.eks. en række af de østjyske kommuner, der har gjort en indsats for at bevare løvskove.

Skove under folkekirken udgøres ofte af mindre skove, især løvskove. Med tilknytningen til kirkemiljøet kan de kulturhistorisk set være værdifulde, og da skovdriften i nogle tilfælde har været ekstensiv, er de visse steder i landet også naturhistorisk set værdifulde.

Ad Stk. 2

Ifølge stk. 2 skal der lægges vægt på udviklingsopgaver og forsøgsvirksomhed i Statsskovbruget. Det skal fortsat ske i samarbejde med andre myndigheders aktiviteter på området. Dette foregår allerede i dag, idet en betragtelig del af de skovbrugsmæssige forsøgs- og forskningsaktiviteter gennemføres på Statsskovbrugets arealer. Det drejer sig blandt andet om bedømmelse af træarters vækstforhold, skovbehandling, forbedring af skovteknikken, undersøgelse af luftforureningens betydning for trævækst og vildtbiologiske studier. Disse aktiviteter er medvirkende til, at driftsresultatet forringes i Statsskovbruget.

Statsskovbruget fastsatte i 1982 økologiske retningslinier, som indgår i driftsplanlægningen for statsskovene. Heraf fremgår, at der på mange måder kan tages hensyn til jorden og vandet, til bevoksnernes sammensætning og til naturarealer i skovene.

Der gødskes eller kalkes kun i forbindelse med lavtproducerende nåleskov, erstatningsgødskning i pyntegrøntbevoksninger etc. Ligeledes begrænses